

Sygn. akt (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Sereda

Protokolant: Karolina Sieńkowska

po rozpoznaniu w dniach 19 lutego 2019 roku, 11 kwietnia 2019 roku i 19 września 2019 roku

sprawy P. S., s. M. i M. zd. Karczmarek, ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 czerwca 2017r w O. woj. (...), na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,93 mg/l oraz 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki H. (...) o nr rej. (...), pomimo prawomocnego skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, obowiązującego do 5 października 2023r wydanego przez Sąd Rejonowy w Szczecinie sygn. akt (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

orzeka

1. oskarżonego P. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym uzupełnia opis czynu w ten sposób, że po słowie „prowadził” dodaje słowa „w ruchu lądowym”, po słowach „wszelkich pojazdów mechanicznych” dodaje słowa „w ruchu lądowym” oraz po słowach „przez Sąd Rejonowy” dodaje słowa „Szczecin – Prawobrzeże i Zachód” i za to na podstawie art. 178a § 1 i 4 kk skazuje go, a na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 62 kk orzeka wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w systemie terapeutycznym,
3. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;
4. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł. (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
5. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 895,54 zł. (osiemset dziewięćdziesiąt pięć złotych 54/100), w tym opłatę sądową w kwocie 180 zł. (sto osiemdziesiąt złotych).

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 3 października 2019 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2016 roku, sygn. akt (...) Sąd Rejonowy

S. – Centrum w S. skazał oskarżonego P. S. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 13 maja 2016 roku.

Wyrokiem z dnia 6 września 2016 roku, sygn. akt (...) Sąd Rejonowy

Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie skazał oskarżonego P. S. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., orzekając wobec oskarżonego między innymi zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 7 lat. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 6 października 2016 roku.

W dniu 25 czerwca 2017 roku, między godziną 10.30 a 11.00, mężczyzna o danych M. Z., wychodząc ze sklepu przy ulicy (...) w O., zauważył nietypowe zachowanie kierującego pojazdem marki H. o nr rej. (...). Gdy samochód ten zatrzymał się przy sklepie, a kierujący wysiadł, M. Z. zorientowawszy się, że kierowca jest nietrzeźwy, odebrał mu kluczyki i o zdarzeniu poinformował telefonicznie Policję. Kierowca oddalił się z miejsca postoju samochodu przed przyjazdem Policji. W wyniku penetracji terenu w okolicach sklepu funkcjonariusze Policji zatrzymali odpowiadającego rysopisowi mężczyznę. Mężczyznę zatrzymano i wylegitymowano ustalając jego dane: P. S., nr dowodu osobistego (...) wyd. przez Prezydenta Miasta Stołecznego W.. Mężczyzna ten został następnie rozpoznany przez zgłaszającego M. Z. jako kierujący pojazdem marki H. o nr rej. (...). Zatrzymany P. S. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, z wynikami I - 0,93 mg/l oraz II - 0,83 mg/l. Badania zostały wykonane odpowiednio o godzinie 12:12 i 12:14 w dniu 25 czerwca 2017 roku. Badanie stanu trzeźwości oskarżonego zostało wykonane urządzeniem Alkometr A 2.0 o nr fabrycznym (...), które posiadało aktualne świadectwo wzorcowania. Samochód zatrzymanego P. S. zgodnie z dyspozycją KPP w O. usunięto na parking strzeżony w miejscowości J..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowych wyjaśnień oskarżonego P. S. (k. 22-23, 99),

- zeznań świadka M. Z. (k. 6-7, 133-134)

- zeznań świadka P. M. (k. 36-37, 204-205),

- innych dowodów ujawnionych na rozprawie tj.: protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego urządzeniem elektronicznym (k. 4), świadectwa wzorcowania (k. 5), protokołu oględzin rzeczy (k. 9-11), informacji z K. dotyczącej oskarżonego (k. 17-19, 74-76, 120-121, 123-124, 156-157), wydruku z bazy KSIP (k. 19a), dokumentacji fotograficznej zarejestrowanej na płycie CD (k. 34), wykazu dowodów rzeczowych (k. 39), odpisu wyroku SR Szczecin – Centrum w Szczecinie sygn. akt (...) (k. 41), odpisu wyroku SR Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie sygn. akt (...) (k. 43-44), dokumentacji medycznej dotyczącej oskarżonego (k. 49, 96, 112, 114, 117, 119), informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 72-73, 92-93, 191-192) kwestionariusza wywiadu środowiskowego (k. 125-127), opinii sądowo – psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego (k. 188).

Oskarżony P. S. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że do O. przyjechał kierując swoim samochodem marki H. (...) o nr rej. (...), ponieważ przy ul. (...) posiadał pod opieką zwierzęta, które musiał karmić. Na rozprawie głównej oskarżony wyjaśnił, że nie pamięta w ogóle zdarzenia z 25 czerwca 2017 roku, bo prawdopodobnie był wówczas pod wpływem leków i alkoholu, w związku z czym trudno mu się przyznać. Oskarżony ponadto wyjaśnił, iż nie jest w stanie potwierdzić odczytanych mu wyjaśnień z postępowania przygotowawczego, ani im zaprzeczyć, ponieważ nie pamięta tego zdarzenia. Wyjaśnił także, że w czasie ich składania był pewnie pod wpływem alkoholu, ale tego nie pamięta. Oskarżony dodał również, że bierze następujące leki: S., T., P. i C..

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego, Sąd nie przyznał im waloru wiarygodności co do okoliczności, iż oskarżony nie pamięta zdarzenia z dnia 25 czerwca 2017 roku oraz okoliczności, iż w czasie składania wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym był on pod wpływem alkoholu, uznając, iż wyjaśnienia w tym zakresie stanowią

jedynie przyjętą przez niego linię obrony, są sprzeczne z wyjaśnienia złożonymi w postępowaniu przygotowawczym, a ponadto brak im spójności. W pozostałym zakresie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, bowiem korelują one z pozostałym uznanym przez Sąd za wiarygodny materiałem dowodowym.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka M. Z., które są logiczne, spójne i konsekwentne, znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka P. M., którym Sąd dał wiarę w całości, a także korelują z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym.

Sąd uznał za wiarygodne w całości także zeznania świadka P. M., bowiem są one spójne, logiczne i konsekwentne, znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka M. Z., jak też w dowodach z dokumentów, w szczególności w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości oskarżonego urządzeniem elektronicznym. Ponadto świadek ten, jako funkcjonariusz Policji w sposób rzetelny, obiektywny i bezstronny zrelacjonował przebieg wykonanych przez siebie czynności.

Nadto obaj w/w świadkowie będąc osobami obcymi dla stron postępowania nie byli zainteresowani treścią mającego zapasć w sprawie wyroku i Sąd nie znalazł żadnych powodów, dla których mieliby oni relacjonować swoje spostrzeżenia niezgodnie z rzeczywistością.

Sąd uznał za wiarygodne również wszystkie dowody z dokumentów ujawnione na rozprawie. Żadna ze stron nie kwestionowała bowiem ich wiarygodności ani autentyczności, a w połączeniu z pozostałym uznanym przez Sąd za wiarygodny materiałem dowodowym dokumenty te pozwalają na odtworzenie pełnego i rzeczywistego obrazu czynu popełnionego przez oskarżonego.

W toku postępowania sądowego prowadzonego w przedmiotowej sprawie oskarżony P. S. poddany był badaniu sądowo-psychiatrycznemu przez biegłych lekarzy psychiatrów, którzy sporządzili opinię sądowo-psychiatryczną (k. 188) ujawnioną przez Sąd na rozprawie. W opinii tej biegli stwierdzili, że oskarżony nie jest osobą chorą psychicznie ani upośledzoną umysłowo, rozpoznali u niego uzależnienie od alkoholu oraz zaburzenia adaptacyjne w postaci reakcji depresyjnej przedłużonej, jednakże w odniesieniu do zarzucanego oskarżonemu czynu miał on zachowaną pełną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Z opinii biegłych jednoznacznie wynika, że poczytalność oskarżonego w chwili zarzucanego mu czynu jak i w czasie postępowania nie budzi wątpliwości.

Sąd w całości dał wiarę w/w opinii biegłych. Została ona wydana na podstawie dokumentacji lekarskiej oraz wyników przeprowadzonego badania oskarżonego. Jest logiczna, spójna i należycie umotywowana, sporządzona w sposób sumienny i rzetelny, w oparciu o teoretyczną wiedzę medyczną, jak i doświadczenie zawodowe biegłych.

Czyn oskarżonego P. S. wyczerpuje znamiona przestępstwa z

art. 178a § 1 i 4 kk, przy czym Sąd, uwzględniając wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, uzupełnił opis czynu w ten sposób, że po słowie „prowadził” dodał słowa „w ruchu lądowym”, po słowach „wszelkich pojazdów mechanicznych” dodał słowa „w ruchu lądowym” oraz po słowach „przez Sąd Rejonowy” dodał słowa „Szczecin – Prawobrzeże i Zachód”.

Przestępstwo z art. 178a § 1 kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego m. in. w ruchu lądowym przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Ustawową definicję stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 kk, zgodnie z którym stan nietrzeźwości występuje m. in. wówczas, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg lub prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przepis art. 178a § 4 kk przewiduje obligatoryjne obostrzenie kary wobec sprawcy czynu określonego w § 1 w sytuacji, gdy sprawca był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo gdy dopuścił się tego czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Oskarżony P. S., będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokami: Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 7 kwietnia 2016 roku sygn. akt (...) i Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 6 września 2016 roku, sygn. akt (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości - w dniu 25 czerwca 2017 r. w O. znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym I- 0,93 mg/l i II- 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym – na ulicy (...) – pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki H. (...) o nr rej. (...). Jednocześnie oskarżony popełnił ten czyn w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 6 września 2016 roku, sygn. akt (...) w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, który to zakaz obowiązuje od dnia 6 października 2016 roku do dnia 5 października 2023 roku. Urządzenie, którym w dniu 25 czerwca 2017 roku przeprowadzono badanie stanu trzeźwości oskarżonego posiadało ważne i aktualne świadectwo wzorcowania.

Oskarżony popełnił powyższe przestępstwo działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Zanim wsiadł do samochodu pił alkohol i był tego świadomy, miał również pełną świadomość tego, iż był już wcześniej skazany prawomocnymi wyrokami za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i że ma orzeczone przez Sąd zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Wina oskarżonego nie budzi zatem najmniejszych wątpliwości.

W powyższej sytuacji czyn oskarżonego P. S. wyczerpuje wszystkie znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 kk.

Mając to na uwadze Sąd uznał oskarżonego P. S. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 62 kk orzekł wykonanie tej kary w systemie terapeutycznym.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się zasadami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk i uwzględnił całokształt okoliczności, zarówno obciążających, jak i łagodzących mających wpływ na wymiar kary.

Skazując oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności Sąd przede wszystkim wziął pod uwagę fakt, iż przestępstwo to cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości ze względu na postać zamiaru, jaki towarzyszył oskarżonemu – zamiar bezpośredni, jak też ze względu na rodzaj i charakter naruszonego dobra, jakim jest w tym przypadku bezpieczeństwo w komunikacji w ruchu lądowym. Oskarżony kierując samochodem w stanie nietrzeźwości w rejonie sklepu, w godzinach przedpołudniowych, stwarzał poważne i realne zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Okolicznością, która wpłynęła obciążająco na wymiar kary był stosunkowo wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego w czasie popełnienia przedmiotowego przestępstwa. Ponadto, wymierzając oskarżonemu powyższą karę Sąd miał też na uwadze fakt, że oskarżony był uprzednio dwukrotnie karany za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i nie wyciągnął z tych doświadczeń żadnych wniosków, tylko po raz kolejny znajdując się w stanie nietrzeźwości wsiadł za kierownicę pojazdu mechanicznego. Okoliczność ta jednoznacznie wskazuje, że oskarżony jest osobą nieodpowiedzialną, która lekceważy obowiązujące normy prawne. Wymierzając oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, Sąd miał też na uwadze fakt, iż w obrębie właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Otwocku bardzo często dochodzi do popełniania przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji przez nietrzeźwych kierujących i wymierzona kara winna spełniać swoje cele także w zakresie prewencji ogólnej.

Okolicznością łagodzącą, która miała wpływ na wymiar kary jest fakt, iż oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd orzekając wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności w systemie terapeutycznym miał na uwadze treść opinii sądowo – psychiatrycznej, z której wynika, że oskarżony jest uzależniony od alkoholu i w związku z tym uzależnieniem istnieje wysokie prawdopodobieństwo ponownego popełnienia przez oskarżonego czynu zabronionego.

Na podstawie art. 42 § 3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego P. S. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Zgodnie z powołanym przepisem, Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio m. in. w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami. W odniesieniu do oskarżonego P. S. spełniona jest w/w przesłanka pozytywna obligatoryjnego orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, a jednocześnie nie zachodzi żaden wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, który skutkowałby koniecznością odstąpienia od orzekania tego zakazu dożywotnio.

Nadto na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zgodnie z powołanym przepisem w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4, sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10,000 złotych. Orzeczenie powyższego świadczenia pieniężnego jest zatem w tym przypadku obligatoryjne, a orzekając je w minimalnej przewidzianej przez w/w przepis kwocie, sąd miał na uwadze realne możliwości finansowe oskarżonego.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 895,54 zł, w tym opłatę sądową w kwocie 180 zł., obliczoną zgodnie z Ustawą o opłatach w sprawach karnych.